

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA
PRZEMOCY I OCHRONY OSÓB DOZNAJĄCYCH
PRZEMOCY DOMOWEJ
NA LATA 2026 – 2030 W GMINIE TARCZYN

Spis treści

Rozdział I. Uwarunkowania prawne	3
1.1. Podstawa prawna.....	3
Rozdział II. Charakterystyka zjawiska przemocy.....	5
2.1. Teoretyczne podstawy przemocy domowej	5
2.2. Cykle przemocy.....	6
Rozdział III. Diagnoza przemocy domowej w świetle danych zastanych.....	8
3.1. Działalność Gminnego ośrodka Pomocy Społecznej.....	8
3.2. Działalność Zespołu Interdyscyplinarnego.....	9
Rozdział IV. Diagnoza zjawiska przemocy domowej w świetle przeprowadzonych badań	11
4.1. Wnioski i podsumowanie – badania wśród mieszkańców	11
4.2. Wnioski i podsumowanie – badania wśród dzieci i młodzieży.....	13
Rozdział V. Analiza SWOT	16
Rozdział VI. Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2025 – 2028 w Gminie Tarczyn.....	17
6.1. Adresaci Programu.....	17
6.2. Realizatorzy Programu	18
6.3. Cele i zadania Programu.....	18
6.4. Zakładane rezultaty.....	22
6.5. Źródła finansowania.....	23
6.6. Monitoring, sprawozdawczość i ewaluacja.....	23

Rozdział I.

Uwarunkowania prawne

1.1. Podstawa prawna

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej w art. 6 ust. 2 pkt 1 nakłada na samorząd gminy obowiązek opracowania i realizacji gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.

Przez **przemoc domową** rozumie się w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej”;

Natomiast **osoba doznająca przemocy domowej** (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) to:

- małżonek, także w przypadku, gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione oraz jego wstępnii, zstępnii, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- wstępnii i zstępnii oraz ich małżonkowie,
- rodzeństwo oraz ich wstępnii, zstępnii i ich małżonkowie,
- osoby pozostające w stosunku przysposobienia i jej małżonek oraz ich wstępnii, zstępnii, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- osoby pozostające obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępnii, zstępnii, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- osoby wspólnie zamieszkujące i gospodarujące oraz ich wstępnii, zstępnii, rodzeństwo i ich małżonkowie,

- osoby pozostające obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej lub fizycznej niezależnie od wspólnego zamieszkiwania i gospodarowania,
- małoletni
  - wobec których jest stosowana przemoc domowa

Przez **osobę doznającą przemocy domowej** należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej wobec osób, o których mowa wyżej (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej).

Osoba stosująca przemoc domową (art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) to osoba pełnoletnia, która dopuszcza się przemocy domowej wobec ww. osób doznających przemocy.

Świadek przemocy domowej (art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) – należy przez to rozumieć osobę, która posiada wiedzę na temat stosowania przemocy domowej lub widziała akt przemocy domowej.

Program będzie realizowany w oparciu o następujące akty prawne:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. 2009 r., nr 114 poz. 946),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz.U. 2024 r., poz. 424 ze zm.),
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz.U. 2024 r., poz.1283 ze zm.),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. 2024 r., poz. 177 ze zm.),
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. 2023 r., poz. 2151 ze zm.),
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2024 r., poz. 1465),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2023 r., poz. 1939 ze zm.),
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 1491),
- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 145),
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. 2023 r., poz. 2809 ze zm.),

- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz.U. 2024 r., poz. 17 ze zm.),
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. 2024 r., poz. 37 ze zm.),
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 2024 r., poz. 1568 ze zm.),
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz.U. 2024 r., poz. 560.),
- Uchwała nr 205 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2023 r. w sprawie ustanowienia Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024-2030 (M.P. 2023 r., poz. 1232).

Rozdział II.

Charakterystyka zjawiska przemocy

2.1. Teoretyczne podstawy przemocy domowej

W literaturze przedmiotu wyróżnia się kilka rodzajów przemocy:

- **Przemoc fizyczna** – to forma agresji łącząca się naruszeniem granic ciała. Jej celem jest zadanie osobie doznającej przemocy bólu fizycznego, uszkodzenie jej ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie ją życia. Przejawia się poprzez: szarpanie, kopanie, popychanie, obezwładnianie, duszenie, odpychanie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, bicie otwartą ręką, pięściami, różnymi przedmiotami, przypalanie papierosem, topienie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni, pozostawienie w niebezpiecznym miejscu, nieudzielenie niezbędnej pomocy, itp.
- **Przemoc psychiczna** – to zachowanie, którego celem jest umniejszanie poczucia własnej wartości, wzbudzanie w osobie doznającej przemocy strachu. Ta forma przemocy powoduje poważne szkody psychologiczne. Przejawia się poprzez: wyśmiewanie opinii, poglądów, przekonań, religii, pochodzenia, narzucanie swojego zdania, poglądów, stałe ocenianie, krytykę, wmawianie choroby psychicznej, izolowanie, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów z innymi ludźmi, wymuszanie posłuszeństwa i podporządkowania, ograniczanie snu, pożywienia i schronienia, wyzywanie, używanie wulgarnych epitetów, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie, stosowanie gróźb, szantażowanie, itp.
- **Przemoc seksualna** – to zmuszanie osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, a także kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy ta osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przejawia się poprzez: gwałt, wymuszanie pożycia seksualnego, nieakceptowanych pieszczot i praktyk

seksualnych, zmuszanie do seksu z osobami trzecimi, sadyzm w poźyciu, wyśmiewanie wyglądu, ciała i krytykę zachowań seksualnych, itp.¹

- **Przemoc ekonomiczna** – to celowe niszczenie czyjejs własności, pozbawianie środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby. Przejawia się poprzez: okradanie, zabieranie pieniędzy, niełożenie na utrzymanie, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, niezaspokajanie podstawowych, materialnych potrzeb rodziny, szantażowanie, zaciąganie długów i kredytów bez zgody współmałżonka, zmuszanie do pożyczek, uniemożliwianie korzystania z pomieszczeń niezbędnych do zaspokajania potrzeb (kuchnia, łazienka) itp.
- **Zaniedbanie** – to ciągłe niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych. Tej formy przemocy najczęściej doświadczają dzieci. Przejawia się poprzez: niedawanie (dziecku) środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nieudzielenie pomocy, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka².
- **Cyberprzemoc** – to przemoc z użyciem urządzeń elektronicznych, najczęściej telefonu bądź komputera. Przejawia się poprzez: agresję słowną, np. wyzywanie na czatach internetowych, umieszczanie komentarzy na forum internetowym w celu ośmieszenia, sprawienia przykrości lub wystraszenia innej osoby; upublicznianie upokarzających, przerobionych zdjęć i filmów, zamieszczanie przykrych komentarzy na profilach innych osób w portalach społecznościowych, włamanie na konto i podszywanie się pod kogoś w celu zamieszczania w jego imieniu obraźliwych postów i zdjęć na profilach innych użytkowników, szantażowanie, ujawnianie sekretów, wykluczanie z grona „znajomych” w Internecie, celowe ignorowanie czyjejs działalności w sieci³.

2.2. Cykle przemocy

Przemoc domowa rzadko jest incydem jednorazowym, zazwyczaj ma ona charakter długotrwały i cykliczny. Można wyszczególnić powtarzające się fazy, które razem tworzą pewnego rodzaju cykle przemocy. Znajomość faz pozwala lepiej zrozumieć charakter i specyfikę problemu. Możemy wyróżnić trzy fazy powtarzającego się cyklu. Są to:

- **Faza narastania napięcia** – jest to pierwsza faza, w której dochodzi do stopniowego wzrostu napięcia, w której osoba stosująca przemoc jest stale napięta i poirytowana,

---

¹ <https://www.niebieskalinia.info/index.php/przemoc-w-rodzinie/8-rodzaj-przemocy>

² <https://www.niebieskalinia.info/index.php/przemoc-w-rodzinie/8-rodzaj-przemocy>

³ A. Borkowska, *Cyberprzemoc. Włącz blokadę na nękanie*, NASK Akademia, s. 8.

zaś osoba doznająca przemocy obarcza siebie winą i stara się za wszelką cenę uniknąć kolejnej awantury;

- **Faza ostrej przemocy** – jest to druga faza, w której napięcie prowadzi do wybuchu gniewu i rozładowania agresji. Partner staje się gwałtowny, wpada w szał, jakiś drobiazg wywołuje awanturę. Osoba doświadczająca przemocy może doznać obrażeń zagrażających jej zdrowiu i życiu. Najczęściej to w tej fazie, osoby doznające przemocy wzywają policję, szukają pomocy;
- **Faza miodowego miesiąca** – jest to trzecia faza, w której osoba stosująca przemoc wyraża skruchę, składa obietnice, obiecuje poprawę. „Sprawca” jest czuły, troskliwy, zapewnia o swojej miłości. Przeprasiny często towarzyszą łzy i prezenty. W tej sytuacji osoba doznająca przemocy często czuje się odpowiedzialna za to, co się stało i postanawia dać osobie stosującej przemoc „drugą szansę”. Faza miodowego miesiąca zatrzymuje osobę doznającą przemocy domowej w sytuacji przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz. Niestety faza miodowego miesiąca nie trwa długo. Po jakimś czasie napięcie znowu narasta i cały cykl przemocy się powtarza. Z biegiem czasu przemoc staje się coraz gwałtowniejsza, dotkliwsza. Cykliczność przemocy sprawia, że osobom doświadczającym przemocy trudno jest podjąć działania mające na celu zatrzymanie przemocy.

Rozdział III.

Diagnoza przemocy domowej w świetle danych zastanych

3.1. Działalność Gminnego ośrodka Pomocy Społecznej

Liczba rodzin korzystających z pomocy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej wzrosła ze 149 w 2022 roku do 157 w 2023 roku, następnie zmalała do 127 w 2024 roku. Natomiast liczba rodzin otrzymujących świadczenia z powodu problemów uzależnień wynosiła po 1 w analizowanych latach.

Pomoc Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej			
	2022	2023	2024
Liczba rodzin ogółem	149	157	127
w tym rodziny korzystające ze świadczeń z powodu problemów uzależnień	1	1	1

W latach 2022–2024 Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej najczęściej udzielał świadczeń pieniężnych, których liczba była najwyższa w 2023 roku (124), a najniższa w 2024 roku (91). Świadczenia rzeczowe utrzymywały się na zbliżonym poziomie, z niewielkimi wahaniami – od 38 do 49 przypadków. Pomoc w formie poradnictwa była świadczona na stabilnym poziomie, przy czym najwięcej porad udzielono w 2023 roku (41).

Rodzaje pomocy udzielanej przez GOPS	2022	2023	2024
Świadczenia rzeczowe	49	38	39
Świadczenia pieniężne	99	124	91
Świadczenia rady	34	41	33

W latach 2022–2024 najczęstszym powodem przyznawania pomocy społecznej w gminie było **ubóstwo**, które wykazuje tendencję wzrostową (z 33 w 2022 r. do 39 w 2024 r.). Kolejnymi najczęściej występującymi przyczynami były **niepełnosprawność** oraz **bezrobocie**, choć ich liczby nieznacznie spadały po wzroście w 2023 roku. **Długotrwała choroba** również stanowiła ważny czynnik przyznawania pomocy, z najwyższą liczbą przypadków odnotowaną w 2023 roku (32). Pomoc z powodu bezradności opiekuńczo-wychowawczej pozostaje na niskim i stabilnym poziomie, podobnie jak w przypadku alkoholizmu. Żadna pomoc nie została przyznana z powodu klęski żywiołowej, a liczba spraw zaklasyfikowanych jako „inne” utrzymuje się na porównywalnym poziomie.

Powody przyznawania pomocy społecznej	2022	2023	2024
Niepełnosprawność	37	39	28
Bezrobocie	26	35	27
Osoby dotknięte klęską żywiołową	0	0	0
Ubóstwo	33	36	39
Bezradność opiekuńczo-wychowawcza	8	11	8
Osoby dotknięte długotrwałą chorobą	24	32	26
Alkoholizm	1	1	1
Inne	18	16	16

3.2. Działalność Zespołu Interdyscyplinarnego

W 2023 roku Niebieskich Kart założono 22, w 2024 – 15.

	Liczba założonych Niebieskich Kart
2022	-
2023	22
2024	15

W 2024 roku na terenie gminy założono łącznie 15 Niebieskich Kart. Najwięcej z nich sporządziła Policja – 13 przypadków. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej założył 1 kartę, i placówki służby zdrowia – 1. Pozostałe instytucje nie odnotowały takich interwencji.

Liczba założonych Niebieskich Kart	2024
Sporządzono ogółem, w tym przez następujące instytucje:	
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej	1
Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	-
Placówki Służby Zdrowia	1
Placówki szkolno-wychowawcze	-
Policja	13
Inne instytucje i organizacje	-
Inne	-

W latach 2022–2024 liczba osób doznających przemocy domowej, którym udzielono pomocy, była najwyższa w roku 2023 (24 osoby), natomiast w 2022 i 2024 roku wynosiła po 16 osób. Wśród

osób doznających przemocy zdecydowaną większość stanowiły kobiety – łącznie 51 przypadków w analizowanym okresie. Pomoc udzielono tylko trzem mężczyznom i dwójce dzieci w ciągu trzech lat. Podobnie, wśród osób stosujących przemoc dominowali mężczyźni – stanowili oni ponad 90% osób stosujących przemoc. Liczba osób stosujących przemoc również była najwyższa w 2023 roku (22 osoby), a najniższa w 2024 roku (15 osób).

Liczba osób doznających przemocy domowej, którym udzielono pomocy w latach:	2022	2023	2024
Liczba osób doznających przemocy domowej (ogółem), w tym:	16	24	16
Kobiety	15	22	14
Mężczyźni	1	1	1
Dzieci (do 18 r.ż.)	0	1	1
Liczba osób stosujących przemoc domową (ogółem), w tym:	16	22	15
Kobiety	1	1	1
Mężczyźni	15	21	14

W 2024 roku osobom doznającym przemocy domowej najczęściej udzielano pomocy prawnej – objęto nią aż 12 osób. Wsparcie psychologiczne otrzymało 8 osób. Dodatkowo zapewniono wsparcie pedagogiczne (3 osoby) oraz materialne (4 osoby).

Rodzaje udzielonej pomocy osobom doznającym przemocy domowej (liczba osób)	2024
Pomoc psychologiczna	8
Pomoc prawna	12
Pomoc materialna (np. zakwaterowanie, żywność)	4
Inne formy pomocy:	
Pedagogiczna	3

W latach 2022–2024 Zespół Interdyscyplinarny (ZI) w gminie nie odnotował żadnych formalnych interwencji z powodu przemocy domowej, co może wynikać z przyjętego modelu pracy opartego na działaniach wspierających i koordynacyjnych. Liczba rodzin objętych wsparciem ZI była najwyższa w 2023 roku (22 rodziny), natomiast w 2024 roku spadła do 15, podobnie jak w 2022 roku – 16. W każdym z lat podejmowano działania wobec osób stosujących przemoc, kierując ich na programy korekcyjno-educacyjne, przy czym najwięcej skierowań miało miejsce w 2023 roku (21 osób). Z roku na rok

systematycznie wzrastała liczba spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego – z 11 w 2022 roku do 21 w 2024 roku, co świadczy o rosnącej aktywności i zaangażowaniu zespołu. Dane te pokazują, że mimo braku formalnych interwencji, ZI prowadzi działania o charakterze wspierająco-naprawczym wobec rodzin dotkniętych przemocą.

	2022	2023	2024
Liczba interwencji ZI z powodu przemocy domowej	0	0	0
Liczba rodzin objętych wsparciem ZI z powodu przemocy domowej	16	22	15
Liczba osób stosujących przemoc domową skierowanych na programy korekcyjno-edukacyjne	16	21	15
Liczba spotkań ZI	11	17	21

Rozdział IV.

Diagnoza zjawiska przemocy domowej w świetle przeprowadzonych badań

Raport miał na celu przedstawienie wyników badań ankietowych przeprowadzonych w 2025 roku, obejmujących zagadnienia związane z występowaniem przemocy, a także postawami społecznymi, wobec tego zjawiska.

4.1. Wnioski i podsumowanie – badania wśród mieszkańców

Badanie przeprowadzono metodą CAWI (ang. *Computer-Assisted Web Interview* – wspomagany komputerowo wywiad przy pomocy strony WWW (wykorzystane narzędzie badawcze to program

CORIGO rekomendowany przez ORE) – technika zbierania informacji w ilościowych badaniach rynku i opinii publicznej, w której respondent jest proszony o wypełnienie ankiety w formie elektronicznej.

W badaniu wzięło udział 53 mieszkańców, w tym 83% kobiet oraz 17% mężczyzn.

Wniosek 1: Przemoc domowa jest zjawiskiem realnym, ale wciąż niedoszacowanym w świadomości lokalnej społeczności.

Mimo że aż 23% badanych deklaruje, że zna osoby doświadczające przemocy, a 30% ma takie podejrzania, 72% ocenia skalę zjawiska w swojej miejscowości jako rzadką lub bardzo rzadką.

Podsumowanie:

Wskazuje to na rozbieżność między rzeczywistą obecnością przemocy w środowisku a jej postrzeganiem, co może utrudniać podejmowanie działań i wsparcie osób dotkniętych przemocą.

Wniosek 2: Przemoc psychiczna dominuje wśród form przemocy zgłaszanych przez mieszkańców.

Wśród osób, które jej doświadczyły, aż 72% wskazuje przemoc psychiczną, 50% fizyczną, 33% ekonomiczną i 11% seksualną.

Podsumowanie:

Świadczy to o konieczności poszerzania wiedzy społecznej na temat różnych form przemocy – nie tylko fizycznej, ale również tych mniej widocznych, które mają równie poważne skutki.

Wniosek 3: Znaczna część badanych doświadczyła przemocy domowej, jednak tylko część szukała pomocy.

34% respondentów przyznało, że doświadczyło przemocy ze strony członka rodziny, a tylko 28% z nich zdecydowało się poprosić o pomoc.

Podsumowanie:

To pokazuje, jak trudne może być dla osoby doznającej przemocy podjęcie decyzji o ujawnieniu sytuacji i potrzebie profesjonalnego wsparcia – potrzebna jest dostępna i bezpieczna sieć pomocy.

Wniosek 4: W świadomości społecznej funkcjonuje wiele budujących przekonań dotyczących przemocy, ale problemem pozostają uproszczenia i mity.

Przykładowo, 100% badanych uważa, że zarówno kobieta, jak i mężczyzna mogą być osobą doznającą przemocy, a 94% rozumie, że przemoc może dotknąć każdą rodzinę. Jednocześnie aż 89% nadal wierzy, że alkohol jest główną przyczyną przemocy.

Podsumowanie:

Choć wiedza o przemyocy jest coraz szersza, konieczna jest dalsza edukacja, która pomoże rozróżnić przyczyny od czynników sprzyjających przemocy i obalać szkodliwe stereotypy.

Wniosek 5: Istnieje przekonanie o nieskuteczności systemu przeciwdziałania przemocy.

Aż 62% uważa, że policja często nie podejmuje interwencji mimo zgłoszeń, 95% zauważa wycofywanie zgłoszeń przez osoby pokrzywdzone, a 96% – umarzanie spraw przez prokuraturę.

Podsumowanie:

Brak wiary w skuteczność interwencji może prowadzić do bierności świadków i osób doznających przemocy – potrzebne są zmiany systemowe, ale też poprawa komunikacji i zaufania do instytucji.

Wniosek 6: Mieszkańcy widzą potrzebę zmian systemowych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy.

Najsukuteczniejsze działania to według nich: zaostrzenie kar (81%), edukacja (72%), wzmacnianie niezależności finansowej kobiet (42%).

Podsumowanie:

Spółeczność dostrzega wagę nie tylko sankcji, ale i prewencji, co tworzy przestrzeń do realizacji długofalowych programów edukacyjnych i wsparciowych.

Wniosek 7: Mieszkańcy mają bardzo wyraźnie ugruntowany sprzeciw wobec przemocy wobec dzieci.

Zdecydowana większość badanych nie zgadza się ze stosowaniem kar fizycznych (89–98% w zależności od stwierdzenia), uznając je za niesukuteczne i szkodliwe.

Podsumowanie:

To pozytywny sygnał, który można wykorzystać do dalszego wzmacniania postaw wychowawczych opartych na szacunku, dialogu i wspieraniu dziecka bez przemocy.

4.2. Wnioski i podsumowanie – badania wśród dzieci i młodzieży

Badanie przeprowadzono metodą CAWI (ang. *Computer-Assisted Web Interview* – wspomagany komputerowo wywiad przy pomocy strony WWW (wykorzystane narzędzie badawcze to program CORIGO rekomendowany przez ORE) – technika zbierania informacji w ilościowych badaniach rynku i opinii publicznej, w której respondent jest proszony o wypełnienie ankiety w formie elektronicznej. Użycie tej metody pozwala na efektywne badanie postaw uczniów. Forma ankiety internetowej jest dla

dzieci i młodzieży atrakcyjna oraz pozwala na upewnienie się, że na wszystkie pytania została udzielona odpowiedź.

W badaniu wzięło udział 35 uczniów z terenu Gminy Tarczyn.

Wniosek 1: Uczniowie ogólnie dobrze oceniają atmosferę w klasie, jednak u części występuje wyraźny dyskomfort.

60% uczniów czuje się w klasie dobrze lub raczej dobrze, natomiast 40% wskazuje na przeciwne odczucia.

Podsumowanie:

Choć większość uczniów deklaruje pozytywne relacje klasowe, znaczna grupa wymaga wsparcia emocjonalnego i integracyjnego – działania wychowawcze powinny obejmować całą społeczność klasową.

Wniosek 2: Poczucie bezpieczeństwa w szkole nie jest jednoznaczne – spora część uczniów doświadcza niepokoju.

62% uczniów czuje się bezpiecznie, jednak aż 38% ma odmienne zdanie, a 34% wskazuje na obecność uczniów, których się boi.

Podsumowanie:

Konieczne są działania wzmacniające bezpieczeństwo psychiczne i fizyczne w szkole, w tym przeciwdziałanie zastraszaniu oraz budowanie kultury wzajemnego szacunku.

Wniosek 3: Przemoc rówieśnicza, szczególnie psychiczna, jest powszechnym doświadczeniem szkolnym.

66% uczniów deklaruje, że doświadczyło przemocy, najczęściej psychicznej (37%) i fizycznej (26%). Przemoc najczęściej występuje podczas przerw (83%).

Podsumowanie:

Szkoła powinna zintensyfikować działania wychowawcze, wprowadzić programy antyprzemocowe i zapewnić uczniom dostęp do szybkiej pomocy i interwencji w sytuacjach zagrożenia.

Wniosek 4: Uczniowie często nie wiedzą, jak reagować na przemoc – panuje postawa bierna lub wspierająca agresora.

54% uczniów przyznaje, że w sytuacji bójki przyglądałoby się, nagrywało lub dopingowało. Tylko 23% zadeklarowało, że zgłosiłoby to nauczycielowi.

Podsumowanie:

Potrzebna jest edukacja dotycząca świadomego reagowania na przemoc – uczniowie powinni wiedzieć, jak wspierać osobę doznającą przemocy i kiedy zgłaszać sytuację dorosłym.

Wniosek 5: Główne powody agresji to chęć zyskania szacunku i wynikające z domu wzorce zachowań.

51% wskazuje na chęć zyskania respektu, 49% na złe wychowanie, a tyle samo na potrzebę poniżenia innych.

Podsumowanie:

Program profilaktyczny powinien obejmować budowanie pozytywnego obrazu siebie u uczniów oraz promowanie empatii i odpowiedzialności za własne zachowanie.

Wniosek 6: Relacje z nauczycielami i rodzicami są silne, co stanowi kluczowy czynnik chroniący.

88% uczniów ocenia swoje relacje z nauczycielami jako dobre, a 89% – z rodzicami. 83% deklaruje chęć podzielenia się z rodzicem przeżywanym problemem.

Podsumowanie:

Te relacje to mocna baza do pracy wychowawczej – warto ją wzmacniać, jednocześnie promując otwartość, rozmowę i wspólne rozwiązywanie problemów.

Wniosek 7: Najczęściej wskazywaną formą wsparcia w razie przemocy jest kontakt z rówieśnikiem lub rodzicem.

69% uczniów zaufałoby przyjacielowi, a 63% rodzicom. 17% nie powiedziałoby nikomu.

Podsumowanie:

Warto rozwijać programy wsparcia rówieśniczego oraz działania dla rodziców i wychowawców, które pomogą uczniom poczuć się bezpiecznie i zaufać dorosłym.

Wniosek 8: Uczniowie dostrzegają potrzebę sprawiedliwego reagowania na przemoc i widzą wartość w pomocy psychologicznej.

71% wskazuje na potrzebę karania sprawców, 37% na spotkania z psychologiem, 23% na zajęcia sportowe, a tylko 6% na ignorowanie zaczepek.

Podsumowanie:

Działania profilaktyczne powinny łączyć elementy wychowawcze i system konsekwencji z ofertą wsparcia psychologicznego oraz alternatywnych aktywności wzmacniających pozytywne postawy.

Wniosek 9: Hejt i przemoc w Internecie są obecne, choć rzadziej niż przemoc w szkole.

20% uczniów doświadczyło hejtu, 23% – obelg w wiadomościach, a 43% miało udostępniane prywatne treści.

Podsumowanie:

Warto rozwijać działania z zakresu cyberbezpieczeństwa i kultury komunikacji online – zarówno w szkołach, jak i we współpracy z rodzicami.

Wniosek 10: Przemoc domowa dotyczy mniejszości uczniów, ale obecność takich doświadczeń wymaga uważności i wsparcia.

6% uczniów doświadczyło przemocy psychicznej w domu, a 20% zna osoby, które mogą doświadczać przemocy domowej.

Podsumowanie:

Szkoła powinna być czujna na sygnały krzywdy domowej – potrzebne są narzędzia do dyskretnego zgłaszania, a kadra powinna być przeszkolona w rozpoznawaniu takich sytuacji.

Rozdział V.

Analiza SWOT

Analiza SWOT dotycząca przemocy domowej w Gminie Tarczyn, oparta na wynikach badań przeprowadzonych wśród mieszkańców oraz uczniów obejmuje cztery kluczowe elementy: mocne i słabe strony (czynniki wewnętrzne) oraz szanse i zagrożenia (czynniki zewnętrzne).

Poniżej znajduje się szczegółowa analiza SWOT:

Mocne strony:

- Istniejący i aktywny Zespół Interdyscyplinarny działający w gminie.
- Dobre relacje uczniów z rodzicami i nauczycielami – czynnik chroniący.
- Wysoki poziom świadomości mieszkańców dotyczący szkodliwości przemocy wobec dzieci.
- Coraz większa liczba spotkań ZI, świadcząca o rosnącym zaangażowaniu.
- Jasno wyrażona potrzeba edukacji i prewencji w społeczności.

Słabe strony:

- Niska zgłaszalność przypadków przemocy i wycofywanie zgłoszeń.
- Przekonanie o nieskuteczności instytucji (policji, prokuratury).
- Niski poziom świadomości w zakresie ukrytych form przemocy.

Szanse:

- Możliwość prowadzenia edukacji wśród dzieci i dorosłych.
- Współpraca szkół, GOPS i lokalnych instytucji.
- Otwartość mieszkańców na działania edukacyjne i prewencyjne.
- Potrzeba społeczna zwiększenia kar i wsparcia osób doznających przemocy.
- Aktywne postawy części uczniów i ich gotowość do udzielenia pomocy.

Zagrożenia:

- Utrwalone mity i stereotypy dotyczące przemocy.
- Bierna postawa wobec przemocy w szkole i w domu.
- Ryzyko wtórnej wiktyimizacji przez otoczenie i instytucje.
- Trudność w wykrywaniu przemocy psychicznej i ekonomicznej.
- Niewystarczające finansowanie i kadra specjalistów.

Rozdział VI.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2026 – 2030 w Gminie Tarczyn

6.1. Adresaci Programu

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2026 – 2030 w Gminie Tarczyn skierowany jest do:

- mieszkańców gminy Tarczyn, w tym osób zagrożonych wystąpieniem problemu przemocy domowej,
- osób doznających przemocy domowej,
- osób stosujących przemoc domową,
- świadków przemocy domowej,
- osób zawodowo zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy domowej.

6.2. Realizatorzy Programu

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Tarczyn na lata 2026-2030 będzie realizowany przez podmioty zobligowane do działań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej:

- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Tarczynie.
- Gmina Tarczyn.
- Policja.
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Tarczynie.
- Placówki oświatowe.
- Służba zdrowia.
- Organizacje pozarządowe.

6.3. Cele i zadania Programu

Głównym celem wyznaczonym w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2026 – 2030 dla Gminy Tarczyn jest:

Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej poprzez wsparcie oraz działania edukacyjne i systemowe w Gminie Tarczyn.

W ramach tego celu realizowane będą działania obejmujące szeroką edukację społeczną, wzmacnianie interwencji służb, udzielanie wsparcia psychologicznego, prawnego i zawodowego osobom doznającym przemocy, a także programy mające na celu zmianę postaw osób stosujących przemoc oraz ochronę szczególnie wrażliwych grup, takich jak osoby starsze.

Osiągnięciu celu głównego ma służyć realizacja przedstawionych poniżej celów szczegółowych. Poniższe cele i kierunki działań są zgodne z Rządowym Programem Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024–2030.

Cel szczegółowy 1: Zapewnienie osobom doznającym przemocy domowej łatwego dostępu do profesjonalnej i kompleksowej pomocy

Zadania:

1. Zapewnienie schronienia dla osób doświadczających przemocy.
2. Umożliwienie korzystania z doradztwa specjalistycznego, w tym z prawnego, psychologicznego.

3. Wsparcie w zakresie niezależności finansowej, np. przez programy umożliwiające osobom doznającym przemocy domowej uzyskanie zatrudnienia lub szkolenia zawodowe.
4. Wzmocnienie wsparcia dla osób doznających przemocy, poprzez organizację grup wsparcia, terapie indywidualne i grupowe.
5. Prowadzenie regularnych działań interwencyjnych w środowiskach dotkniętych przemocą w oparciu o analizę zgłoszeń i danych z Niebieskich Kart.
6. Uruchomienie infolinii oraz skrzynki zgłoszeń online (anonimowej), umożliwiającej szybki kontakt w sytuacji zagrożenia lub potrzeby rozmowy.
7. Opracowanie i dystrybucja ulotek, plakatów i informacji o dostępnych formach pomocy – umieszczanych w szkołach, ośrodkach zdrowia, urzędach i sklepach.
8. Zapewnienie szybkiej ścieżki interwencji dla przypadków wysokiego ryzyka poprzez współpracę z Policją i służbą zdrowia, z określeniem czasu reakcji.
9. Rozszerzenie działań interwencyjnych o pomoc psychologiczną „pierwszego kontaktu” – w tym wsparcie emocjonalne w miejscu zamieszkania lub innym bezpiecznym miejscu.

Wskaźniki:

- Liczba kobiet i mężczyzn, a także dzieci, którzy opuścili środowisko przemocy i podjęli nowe życie poza przemocą.
- Liczba osób, które skorzystały z oferowanego schronienia.
- Liczba osób, które skorzystały z doradztwa prawnego, psychologicznego i finansowego.
- Liczba osób, które uzyskały niezależność finansową lub zostały zatrudnione po skorzystaniu z programów wsparcia zawodowego i szkoleń.
- Liczba zorganizowanych grup wsparcia i terapii indywidualnych lub grupowych dla osób dotkniętych przemocą.
- Liczba uczestników grup wsparcia oraz osób korzystających z terapii w danym okresie.
- Liczba analiz zgłoszeń i danych z Niebieskich Kart, które prowadzą do konkretnych działań interwencyjnych.
- Liczba przeprowadzonych działań interwencyjnych na podstawie zgłoszeń z Niebieskich Kart.
- Liczba interwencji w sytuacjach nagłych.
- Liczba dystrybuowanych materiałów informacyjnych.
- Liczba zgłoszeń dokonanych przez infolinię i online.

Realizatorzy: GOPS, Zespół Interdyscyplinarny, Ośrodek Zdrowia, Policja, organizacje pozarządowe.

Cel szczegółowy 2: Edukacja społeczna w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i reagowania na przemoc domową

Zadania:

1. Przeprowadzenie kampanii informacyjnej nt. różnych form przemocy (fizyczna, psychiczna, seksualna, ekonomiczna) oraz sposobów ich rozpoznawania – z naciskiem na mniej widoczne formy krzywdzenia.
2. Organizacja szkoleń dla uczniów, rodziców i nauczycieli nt. stawiania granic, reagowania na przemoc i wspierania osób doznających przemocy w środowisku lokalnym, w tym:
  - Rozpoznawanie i reagowanie na przemoc domową i przemoc w szkole (ten obszar warsztatowy koncentruje się na uświadamianiu istnienia różnych form przemocy, zarówno fizycznej, jak i psychicznej, oraz na wskazywaniu sposobów skutecznego reagowania w sytuacjach przemocy domowej i szkole. Podkreślana jest rola wczesnego rozpoznania symptomów przemocy i podejmowania odpowiednich działań, które zapewnią pomoc osobom doznającym przemocy).
  - Edukacja o zdrowych i szkodliwych relacjach interpersonalnych (warsztaty te mają na celu promowanie postaw opartych na szacunku, empatii oraz umiejętności rozwiązywania konfliktów bez używania przemocy. Ważnym elementem jest rozróżnianie zdrowych relacji od toksycznych wzorców zachowań, które mogą prowadzić do przemocy, oraz promowanie pozytywnych i wspierających interakcji między ludźmi).
  - Programy antyprzemocowe i zapobieganie przemocy rówieśniczej (obszar ten koncentruje się na ograniczaniu przemocy rówieśniczej, szczególnie przemocy psychicznej i fizycznej, poprzez tworzenie bezpiecznej przestrzeni w szkole. Ważnym celem jest budowanie atmosfery wzajemnego szacunku i współpracy wśród uczniów, w której przemoc i zastraszanie nie mają miejsca).
  - Wsparcie psychologiczne i rozwój umiejętności radzenia sobie ze stresem (w tym obszarze skupia się na wspieraniu dzieci i dorosłych w radzeniu sobie z emocjami oraz stresem związanym z trudnymi doświadczeniami, w tym przemocą. Zajęcia powinny obejmować również rozwój odporności psychicznej i umiejętności wyrażania swoich

uczuciu w zdrowy sposób, co sprzyja poprawie samopoczucia i poczucia bezpieczeństwa).

- Edukacja na temat cyberprzemocy i bezpieczeństwa w Internecie (warsztaty poświęcone cyberprzemocy skupiają się na identyfikowaniu zagrożeń związanych z nękaniami w Internecie i promowaniu bezpiecznego korzystania z sieci. Istotnym elementem jest zwiększenie świadomości o szkodliwości cyberprzemocy oraz podkreślenie odpowiedzialności za własne zachowanie online, aby zapobiegać hejtowi i innym formom przemocy w Internecie).
3. Stworzenie filmów i infografik edukacyjnych publikowanych w social mediach i na stronie gminy, które trafią także do młodzieży.
  4. Współpraca z duchownymi, sołtysami i liderami lokalnymi, by stali się ambasadorami przeciwdziałania przemocy – poprzez spotkania i szkolenia.

Wskaźniki:

- Liczba zorganizowanych kampanii i wydarzeń edukacyjnych.
- Liczba uczestników szkoleń i warsztatów.
- Liczba wyświetleń materiałów online.
- Liczba lokalnych liderów zaangażowanych w działania.

Realizatorzy: GOPS, szkoły, organizacje pozarządowe, Urząd Gminy, parafie, sołectwa.

Cel szczegółowy 3: Rozwój systemowych działań wobec osób stosujących przemoc domową

Zadania:

1. Systematyczne kierowanie osób stosujących przemoc domową do programów korekcyjno-edukacyjnych prowadzonych przez specjalistów, z naciskiem na rozwój umiejętności komunikacyjnych i kontroli emocji.
2. Systematyczne kierowanie do programów psychologiczno-terapeutycznych.
3. Monitorowanie uczestnictwa w programach oraz utrzymywanie kontaktu z rodzinami tych osób – w celu oceny efektów i wczesnej reakcji na ewentualny nawrót przemocy.
4. Stworzenie materiałów edukacyjnych dla osób stosujących przemoc, zawierających informacje o konsekwencjach prawnych i możliwościach zmiany.
5. Wprowadzenie rozmów indywidualnych z osobami stosującymi przemoc prowadzonych przez psychologa lub pracownika socjalnego – jako forma motywowania do zmiany.
6. Współpraca z sądem i Policją w zakresie egzekwowania obowiązku udziału w programach korekcyjnych oraz przestrzegania nakazów sądowych.

Wskaźniki:

- Liczba osób stosujących przemoc skierowanych do programów.
- Liczba osób, które ukończyły program korekcyjno-edukacyjny.
- Liczba osób, które ukończyły program psychologiczno-terapeutyczny.
- Liczba materiałów informacyjnych przekazanych sprawcom przemocy.
- Liczba rozmów indywidualnych prowadzonych z osobami stosującymi przemoc.
- Liczba przypadków monitorowanych po zakończeniu programu.

Realizatorzy: Zespół Interdyscyplinarny, GOPS, poradnie terapii uzależnień, Policja, sąd.

Cel szczegółowy 4: Wzmocnienie współpracy międzyinstytucjonalnej i systemowego reagowania na przemoc domową

Zadania:

1. Organizacja cyklicznych spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego z udziałem przedstawicieli szkół, ośrodka zdrowia, Policji, sądu i organizacji społecznych – w celu omówienia przypadków i ustalenia działań.
2. Stworzenie i wdrożenie lokalnego standardu postępowania w przypadkach podejrzenia przemocy – z wyraźnym podziałem zadań i czasów reakcji.
3. Prowadzenie wspólnego rejestru zgłoszeń i interwencji między instytucjami (z zachowaniem zasad ochrony danych), umożliwiającego ocenę skali problemu i potrzeb.
4. Opracowanie i wdrożenie procedury szybkiego reagowania w sytuacjach przemocy wobec dzieci, obejmującej współpracę z kuratorami, szkołami i sądem rodzinnym.

Wskaźniki:

- Liczba spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego z partnerami.
- Liczba instytucji wdrażających wspólny standard reagowania.
- Liczba działań podjętych w ramach współpracy z sądem i szkołami.
- Liczba przypadków dzieci objętych natychmiastową procedurą ochronną.

Realizatorzy: Zespół Interdyscyplinarny, GOPS, szkoły, Policja, Ośrodek Zdrowia, kuratorzy, sąd rodzinny.

6.4. Zakładane rezultaty

Zakładane rezultaty obejmują szerokie działania mające na celu zapewnienie odpowiedniej pomocy osobom doznającym przemocy oraz skuteczne reagowanie na przypadki stosowania przemocy. Przewiduje się, że osoby doznające przemocy uzyskają łatwy dostęp do schronienia, wsparcia psychologicznego, prawnego i finansowego, co pomoże im odzyskać bezpieczeństwo i niezależność. Dodatkowo, planowane jest utworzenie różnych form wsparcia, takich jak grupy wsparcia czy terapie

indywidualne i grupowe, które będą miały na celu poprawę ich kondycji psychicznej oraz społecznej integracji. Wzrost liczby osób korzystających z dostępnych form pomocy będzie istotnym wskaźnikiem skuteczności tych działań.

Ważnym elementem jest również edukacja społeczeństwa w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i reagowania na przemoc. W ramach działań edukacyjnych przewiduje się przeprowadzenie kampanii informacyjnych, szkoleń dla różnych grup społecznych (dzieci, rodziców, nauczycieli), a także stworzenie materiałów edukacyjnych, które trafią do szerokiego grona odbiorców, w tym młodzieży. W rezultacie, liczba osób świadomych różnych form przemocy, sposobów reagowania oraz rozpoznawania jej symptomów powinna wzrosnąć, co przyczyni się do lepszej ochrony osób doświadczających przemocy.

Równolegle, zakłada się rozwój systemowych działań wobec osób stosujących przemoc, w tym kierowanie ich do programów korekcyjnych i terapeutycznych, które będą miały na celu zmianę ich zachowań. Monitoring ich postępów oraz kontakt z rodzinami pozwolą na szybsze reagowanie na ewentualne nawroty przemocy. Ważnym elementem będzie również współpraca z instytucjami takimi jak Policja, sądy czy organizacje pozarządowe, które umożliwią skuteczne egzekwowanie uczestnictwa w programach korekcyjnych.

Ostatnim, ale równie istotnym rezultatem, jest wzmocnienie współpracy międzyinstytucjonalnej, co pozwoli na efektywne reagowanie na przypadki przemocy. W ramach tej współpracy planowane jest stworzenie i wdrożenie standardów postępowania w przypadkach podejrzenia przemocy, co umożliwi instytucjom szybsze i skoordynowane działanie. Wspólna baza zgłoszeń i działań między instytucjami, takich jak szkoły, ośrodki zdrowia, Policja czy sądy, pozwoli na lepszą ocenę skali problemu oraz skuteczność podejmowanych działań ochronnych.

6.5. Źródła finansowania

Źródłem finansowania zadań zawartych w Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2026-2030 w Gminie Tarczyn są środki własne Gminy oraz środki poza budżetowe uzyskane z innych źródeł.

6.6. Monitoring, sprawozdawczość i ewaluacja

Monitorowanie Programu będzie prowadził Zespół Interdyscyplinarny wraz z Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej na podstawie zebranych informacji przekazanych przez jednostki uczestniczące w realizacji.

Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tarczynie do dnia 31 marca następnego roku przedkłada Radzie Gminy sprawozdanie z realizacji Programu, pozwalające ocenić stan realizacji celów i wskaźników Programu.

Ewaluacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej to proces oceny skuteczności i efektywności działań podejmowanych w ramach programu. Ma na celu ocenę, czy realizowane środki i strategie osiągają zamierzone cele, poprawiają sytuację osób dotkniętych przemocą oraz w jakim stopniu przyczyniają się do eliminacji przemocy domowej w Gminie Tarczyn.

Ewaluacja obejmuje analizę wdrożonych działań, identyfikację mocnych i słabych stron programu oraz rekomendacje dotyczące jego ulepszenia, aby lepiej odpowiadał na potrzeby lokalnej społeczności.